

PUBLICATION
MENSUELLE
CATALANE

Administració:
Josep Falguera
5, Rue Marcel-Sembat
78 HOUILLES

Catalunya

República

Esquerra Social i Democràtica

.....
• " La política té per finalitat .
• immanent el fer participar tots .
• els homes a la comunitat". Ray- .
• mond Aron
.....

EL REAGRUPAMENT DE LES ESQUERRES CATALANES

Ha tingut lloc la IIIa Reunió Plenària dels promotors del reagrupament de les esquerres democràtiques catalanes amb la participació de delegats republicans, socialistes, andicalistes i nacionalistes independents.

En la primera sessió foren escoltats els informes relatius a les relacions internacionals, a la política anti-franquista dels exiliats i a la situació sindical, econòmica i universitària. Un català, perfecte coneixedor del funcionament de les Institucions europees, fou invitat a informar els reunits sobre les incidències produïdes per la demanda d'integració del Govern de Franco al Mercat Comú. Finalment, fou presentat un detallat informe sobre la política general catalana i l'actitud dels grups i individualitats de l'oposició peninsular al règim.

Un diputat socialista d'un país d'Europa assistí uns moments a les deliberacions i responent a les paraules de salutació que li foren adreçades manifestà la satisfacció que li produïa el fet de poder celebrar-se una reunió àmpliament representativa dels diferents grups esquerrans de Catalunya.

En la segona sessió es tregueren les conclusions adients a les qüestions que havien fet l'objecte dels sis ja referits informes. Els reunits es declararen francament decidits a procurar el màxim de representativitat a l'organisme promotor mitjançant la col.laboració d'al-

...

ANY IXè

Número 97

SETEMBRE DEL 1967

França

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Les esquerres...

tres grups i individualitats de caràcter republicà i socialista i es reafirmà unànimement l'adhesió al Comitè de Forces Democràtiques de Catalunya per tal de realitzar els anhels de vasta unitat catalanista que des de fa anys determinaren la seva creació.

Els promotors del reagrupament expressaren l'esperança que l'oposició peninsular al règim franquista, fins ara massa dispersa i afectada per la proliferació de "notables", farà un esforç de superació per tal de clarificar la situació mitjançant una estructuració que prefigurí els grans corrents que requereix el país per tal de poder fer front al demà caòtic que li deixaran per herència el falangisme i els grups de pressió.

Els reunits estimaren finalment que s'imposava la no participació a les properes eleccions per a 100 "procuradores" vista la significació de caràcter totalitari que és imposada a cadascun dels candidats.

15 de Setembre del 1967

LA LENGUA CATALANA A L'ESCOLA

Tota la premsa de Catalunya i alguns diaris de Madrid han celebrat amb comentaris aprovadors la notícia de que en el curs vinent les escoles de Barcelona donaran una hora de classe en llengua catalana. Es fa notar la circumstància de que són els propis pares dels alumnes que s'han declarat partidaris de la innovació. En efecte, la consulta efectuada oficialment ha donat la sorpresa d'un 60 per cent a favor d'aquella mesura, tot fent-se remarcar "que casi el 50 por ciento de esas respuestas corresponden a padres no catalanes", diu "La Vanguardia".

"El cuadro de profesores ha sido seleccionado de entre los maestros que integran la plantilla municipal y tienen título que les acredita para la enseñanza en catalán. Se ha previsto dos maestros para cada una de las escuelas, pero si la experiencia del primer año aconseja ampliar el número de educadores de esta disciplina, no se regatearán esfuerzos para que el interés de los alumnos se vea plenamente correspondido."

El "Nuevo Diario", de Madrid comenta: "...Però no se nos oculta aquella gran veritat de que el olvido de lo propio conduce casi siempre a la despersonalización del hombre, y nada hay más propio que la lengua vernàcula."

CRONICA DE CATALUNYA

Barcelona, setembre (Corresponsal). - Ahir II de Setembre uns quants centenars de manifestants tractaren de circular en l'indret de la Ronda de Sant Pere on abans estava emplaçat el monument a Rafael de Casanoves. El desplegament de moltes forces de policia i impediren que l'acte tingués una major ressonància car es feia impossible apropar-se als llocs indicats pels fulls clandestins. Tingueren lloc les acostumades corredisses i es practicaren algunes detencions.

Ja es comença a parlar de les properes eleccions de "procuradores", a les quals participaran els "caps de família". Ja és sabut que cada candidat està obligat a declarar-se complidor dels preceptes del "Movimiento", la qual cosa diu, pràcticament, que es conserva l'instint de partit únic. Hi han candidats que no els coneix ningú i altres que són massa coneguts. Els periodistes fan tot el que poden per a imaginar-se davant d'unes eleccions a la manera europea, però l'ànima no hi és.

La premsa barcelonina ha comentat sota grans titulars la notícia de que enguany s'ensenyarà a les escoles de Barcelona la llengua catalana una hora diària. Però la sorpresa, i ben agradosa, ha estat la consulta feta als pares dels alumnes, els quals han respost afirmativament en una proporció del seixanta per cent. I, encara, es fa ressaltar que entre aquests partidaris de l'ensenyament del català el cinquanta per cent són pares no nascuts a Catalunya. Resulta, doncs, que l'esmentat percentatge favorable ha estat obtingut per un 30 per cent de pares catalans i l'altre 30 per cent de pares no catalans. El resultat és encoratjador pel costat de la immigració, però no gaire pel que respecta als catalans. Es diu amb insistència que la "Diputació Provincial" també té previstes unes classes de català. La moda, una moda que no té res a veure amb l'estrafolari de les actuals passes, potser farà com la bola de neu i no ens en sabriem, certament, plànyer.

Amb evident oportunitat, és el diàri "Tele-Expres" que té cura de posar les coses al seu punt recordant als lectors que abans d'aquest "aggiornamento" oficial l'Institut d'Estudis Catalans es dalia per aquest problema i cita un bon nombre d'institucions que tenen de fa temps instituïdes classes en català.

MONTSENY.

"JA SOU DE L'ASSOCIACIO PROTECTORA DE L'ASSOCIACIO

PROTECTORA DE L'ENSENYANCA CATALANA?". Tenim la tristesa de comunicar que l'artista Josep Obiols, autor del vistentí popular cartell que portava aquesta llegenda, acaba de morir a Barcelona. La premsa ha fet grans elogis del difunt.

tribuna - 3

RESOLUCIO del P.S.O.E.- De la resolució final escaiguda els dies 12,13,14 i 15 d'agost amb motiu del Congrés d'aquest partit copiem el següent: " ... la clase obrera española, consciente de que sus necesidades humanas y específicas tendrá que arrancarlas en acción inteligente y vigorosa, se agrupará en torno al P.S.O.E. para establecer una Confederación Republicana de Nacionalidades Ibéricas, ampliamente abierta a las soluciones modernas que exigen los problemas actuales y quem pueden ser otras que soluciones encuadradas en la LIBERTAD, la DEMOCRACIA y el SOCIALISMO. (...) el P.S.O.E. facultando a nuestros órganos rectores para determinar la fidelidad a los valores éticos y democráticos de las diversas fuerzas anti-franquistas, convocará a todas las organizaciones políticas y sindicales auténticamente democráticas, a una confrontación de opiniones a formular conjuntamente una táctica y una doctrina común y crear el organismo representativo de toda la opinión democrática, capaz de dar a España una solución equilibrada a que evite las terribles consecuencias de un vacío político ante la rápida disgregación del régimen español."

.....

PRIMACIA DE LA POLITICA.- De Jiménez de Parga a Destino: "No tenemos problema político; sólo hay cuestiones económicas y de organización administrativa" han proclamado nuestros tecnócratas. El 16 de enero de 1960, en pleno entusiasmo por los nuevos expertos, cuando la despolitización parecía consumada, escribí un artículo en "La Vanguardia" con este título - Primacia de la política -, donde expuse algunos fracasos experimentados por los llamados "técnicos" al asumir la gestión de los asuntos públicos. Ahora se reconoce que el Plan de Desarrollo Social y Económico falla por ausencia de un Plan Político. Leemos en "ABC": "Los factores políticos han contribuido a empeorar una situación económica que, objetivamente, no tenía por qué evolucionar tan desfavorablemente. Los problemas económicos no representaban inicialmente dificultades insolubles, pero la falta de una acción política eficaz ha permitido una metástasis que ha hecho proliferar esas dificultades por todo el cuerpo económico, hasta desembocar en una situación ciertamente más peligrosa. Ahora el país se enfrenta con ella y ella, a su vez, contribuye a contagiar su malestar más allá del ámbito económico."

.....

DE LES "REMINISCENCIES FRANQUISTES". D'alguns diaris de la capital de Mèxic copiem el següent comunicat. " A los Republicanos Españoles y a la Opinión Pública - La Junta directiva del Centro Republicano Español de México, en reunión efectuada el día 18 de agosto de 1967, acordó por unanimidad dar de baja en esta entidad a los hasta hoy pertenecientes a ella señores Antonio María Sbert y Eligio de Mateo Sousa por considerar contrario y ofensivo al pensamiento político que informa a la emigración republicana española ofrecer público homenaje al representante oficioso en México del gobierno franquista, señor Gabriel Martínez Mata..."

.....

L'estat actual de l'economia espanyola preocupa no solament els mitjans financers de l'Estat franquista sinó que ha merescut severes advertiments dels organismes econòmics internacionals. La balança de pagaments és deficitària, l'alça de preus és constant i la inflació es fa present d'una manera alarmant. Reproduïm alguns dels comentaris en qüestió.

LA INFLACIO

El governador del Banc d'Espanya expressa la seva inquietud a través de l'informe anual d'aquest organisme d'emissió. Diu entre altres coses: "Malgrat les mesures adoptades pel govern ja fa dos anys sobre la reducció de crèdits i de les despeses públiques, les estadístiques del primer semestre del 1967 demostren que l'economia espanyola està ben lluny d'haver assolit l'equilibri desitjat i que l'activitat industrial s'afebleix (el cost de la vida, en un any, ha augmentat de 6%) i en el curs dels cinc primers mesos de del 1967 s'ha registrat un dèficit comercial de 250 milions de dòlars".

I el mateix governador afirma: "Es indispensable combatre la inflació sobre tots els fronts àdhuc amb mesures severes com el bloqueig dels salaris, encara que aquests HAGIN ESTAT INFERIORS A L'ALÇA DEL COST DE LA VIDA"

Aquesta mesura fàcil d'acceptar pel món del diner és igualment proposada pels Estats Units. El Departament de Comerç la demana igualment en un estudi fet suara sobre l'economia espanyola. Diu: "En el curs del primer semestre els preus han augmentat de 3,3 per cent (contra 4,6 en tot l'any 1966) els problemes derivats d'aquesta inflació no han estat resolts. Això inquieta la diplomàcia nordamericana oi més perquè tem els substancials augmentos de salaris que es donen per descomptats durant els dotze pròxims mesos.

Washington justifica les seves inquietuds "per la incapacitat dels poders públics, fins ara, a prendre mesures eficaces per frenar la demanda interior creixent". L'estudi acaba preguntant: "quant de temps pot encara esperar el govern espanyol per decretar un programa de conjunt indispensable per frenar la creixent inflació."

"Por el momento - escriu el corresponsal d'Ibèrica, de Nova York - lo que todo el mundo sabe es la escapada galopante de precios. Hace poco dimos el presupuesto de 6.645 pesetas al mes, esta-
tribuna - 5

L'economia espanyola...

blecido por la Acción Social Patronal, para un matrimonio madrileño con dos hijos, a base de los datos del mes de abril. Ese mismo informe daba cuenta del ascenso en flecha de los precios de alimentación en lo que va de año, pasando del 6% en Barcelona, del 5 % en Sevilla, Jaén, Gerona y Asturias."

El profesor Montalbán comenta des de les pàgines de "Le Socialiste", de Toulouse : " La inflación, como un fantasma estremece - dor, ha aparecido tras las siguientes y negativas anomalías : creci - miento excesivo del gasto público, déficit comercial, atonía in - dustrial, aceleración del coste de la vida, aumento del consumo pér - dida del respeto a la peseta, especulación de terrenos, catastrófi - ca política agraria, falta de coordinación en materia económica, ex - ceso de demagogia creada al socaire del Primer Plan de Desarrollo, creando una mentalidad engañosa de riqueza en los españoles..."

LES PREVISIONS FAL.LACIOSES DEL "PLAN"

De l'editorial de "Ya" (25 de juny) : " Hay tres grandes secto - res : el nivel de precios, la balanza comercial y de pagos y la in - versión privada y pública, en que las previsiones del Plan no sólo no se han cumplido, sino que los desajustes, muy acentuados y cre - cientes, constituyen por sí solos razón suficiente para repensar y reflexionar muy seriamente..."

El corresponsal d'Ibèrica comenta així el text reproduït: "Cual - quiera que conozca el "abc" de la economía contemporánea, sabe que si en un plan fallan las inversiones y las balanzas, ha fallado más de la mitad, y que el fallo en los precios es el reflejo de desa - justes no previstos por el Plan. Si los precios han "escapado" es porque nadie ha podido contro - lar esos reinos de Taifas eco - nómicos, esas oligarquías que en España, con el régimen ac - tual, parecen tener la vida se - gurada. Que el pla no es demo - crático, lo sabe todo el mundo, y hace poco lo afirmaba c o n fuerza la revista de los Jesu - itas Mundo Social (por cierto que Informaciones la ha empen - dido groseramente contra un je - suita que se ha atrevido a meterse con los ricos desde un pùlpi to madrileño).

.....
"La gente sabe que corre demasia - do dinero, que cualquier cosi - lla de nada vale un dineral y , entonces, con magnifico crite - rio, le ha perdido el respeto a la peseta, como se le pierde el respeto a las mujercuelas que po - lulan por las callejuelas aira - das" - Prof. Montalbán "Le So - cialiste".
.....

Llegim al "Socialiste" : " En la revista "Triunfo" se ha some - tido recientemente el "Plan" español a una severa critica. ¿Por qué permitir a los constructores de automóviles, todos extranjeros, be - neficios tan importantes, que llegan hasta el 30% de los capitales tribuna - 6

L'economia espanyola...

invertidos? ¿Por qué permitirles equiparse para la producción de 500.000 vehículos por año cuando España no puede absorber las dos terceras partes de la producción, y cuando la exportación está prohibida, y los modelos, en general atrasados, se producen siempre con patentes extranjeras? ¿Por qué, al mismo tiempo, la producción de tractores es inferior del 37 por ciento a la que hace falta y la producción de acero no cubre más que el 58 por ciento de las necesidades? ¿Por qué prever que sólo 68.000 hombres aptos para el trabajo dejarán el campo para ir a trabajar a las ciudades cuando el éxodo rural es del orden de 200.000 hombres por año?"

EL TURISME

Reproduïm de "Le Nouvel Observateur" de Paris : "Hi han qüestions que es plantegen a alta veu en la nova generació d'economistes i sociòlegs espanyols. En termes econòmics i humans és tortuós i car el procés de desenrotllament que utilitza el turisme com motor : empeny d'una manera constant a fer passar el superflu davant del necessari; a donar a les carreteres costeres la prioritat sobre els transports més racials; a edificar milions d'habitacions per als turistes, que queden buides vuit mesos per any, mentre que les barraques s'estenen entorn de les grans ciutats; contribueix a corrompre milions d'adolescents sense cultura, mitjançant la brillantor de luxes ciutadans artificials que els fan repugnar per sempre el treball obstinat que caldria emprendre per alliberar l'agricultura del seu secular retard."

LES LLETRES PROTESTADES

Barcelona (Corresponsal de TRIBUNA). La situació econòmica es va agreujant progressivament. Les fallides i suspensions de pagaments són cada dia en més gran nombre. Es tracta de cases antigues, amb fortes i fondes arrels. Els milions van per terra com les fulles dels arbres a la tardor. No es veu en cap aspecte la més petita clariança. Ara mateix, amb motiu del 18 de juliol, els "productors" havien de cobrar la paga extraordinària. Hi han hagut cases que s'han vist obligades a pagar-la per terminis. Els que l'han cobrat l'han destinat al pagament d'alguna lletra atrassada, extensa feia temps refiant-se de les hores extraordinàries que no s'han fet i d'ací que ara es troben entrampats degut al televisor o el cotxe, el 600, que tan abunda. Segons les pròpies estadístiques autoritzades el nombre de lletres protestades augmenta a un ritme que provoca un veritable col·lapse en els llibres de comptabilitat de la indústria i el comerç.

El 7 d'agost l'ex-ministre francès Valéry Giscard d'Estaing declarava en un seminari sobre l'estabilitat monetària celebrat a Mèxic que el desenvolupament econòmic d'un país no és possible sense una informació perfecta sobre la situació econòmica. López Rodó - que era present - devia dir : Ja pots xiular si l'ase no vol beure!

"Los falangistas, instalados en puestos de gobierno, se llenan la boca de frases antimonopolistas, "antiterratenientes", etc. y ahí están las grandes empresas mandando, y ahí está la princesa viuda de Baviera llamando a la Guardia civil para expulsar a los campesinos de sus tierras (que son casi todo el pueblo de Layos, en Toledo.)"

L'economia espanyola...

D'ON PROVENEN LES PESSETES?

Copiem de nou al Prof. Montalbán : " En rodaje tenemos Ciento noventa millones de pesetas; una barbaridad de pesetas, si comparamos ese techo desmesurado con la oportuna contrapartida de bienes. La desproporción es enorme y sensible. Tanto dinero hay en circulación que, EN EL EXTRANJERO, EXISTEN DEPOSITOS COPIOSISIMOS DE PESSETAS QUE EL TURISMO EMPLEA EN VEZ DE VENIR CON LAS CARTERAS LLENAS DE DIVISAS. Esto ha alarmado al Gobierno. Se dice que este año tenemos más turistas, y que éstos se dejan menos dinero. Pero... por qué y cómo hay tantas pesetas fuera de España? Ah! lo de la fuga de capitales es un hecho comprobado, con escándalo y todo. Quese lo pregunten, si no, al viejo Banco de Siero, al Banco Comercial de Menorca, al Banco Murciano, etc. La prensa española misma ha denunciado que la "evasión de capitales incide sobre la inversión y sobre el turismo."

L'INFORME DE L'O.C.D.E.

Heus aci un altre crit d'alerta procedent dels tècnics de l'O.C.D.E. del "Château de la Muette", de París : "Constaten que ha persistit una forta expansió de la demanda i de la producció i que el producte nacional brut ha augmentat prop del 8 per cent, gràcies particularment a les excepcionals collites. "Malauradament, però, aquesta expansió ràpida ha anat acompanyada d'una accentuació del dèficit de la balança de pagaments corrents, la qual ha passat de 1965 a 1966 de 486 a 658 milions de dòlars. Així mateix, el nivell dels preus ha experimentat una forta empenta puix que el cost de la vida ha augmentat l'any passat del 6 per cent."

"Segons els mateixos tècnics - continua "Le Figaro" - les perspectives apareixen molt incertes a curt terme pel que es refereix als capítols de la producció, de la demanda i dels preus. Es considera com a poc versemblable que la balança de pagaments sigui sensiblement millorada.(...) El que sembla més important a llarg termini - estima l'O.C.D.E. - és que si la consumació pública i privada continuava augmentant molt més de pressa que les inversions productives, l'augment de la productivitat global de l'economia es ralentiria i la pressió general exerciria sobre el cost i els preus considerablement."

I EL MERCAT COMU?

Telmo Lorenzo escriu des de Madrid a Ibérica, de Nova York: "Pe-ro (el Plan) podia no ser democràtic y ser efectiu; tampoc lo es. Y a juzgar por lo que se sabe ya, el II Plan que preparan las legiones de expertos del Sr. López Rodó, atraviesa las fronteras de la más desmedida quimera. Pero, además, no hay plan posible sin sa-ber lo que ocurrirá con el Mercado Común. Ullastres lo ha reconoci-do la otra noche en una intervención ante la Televisión, que ha si-do muy comentada : " Tenemos alientos para cuatro años o a la su-mo cinco. No se hagan ustedes ilusiones. Más allá de eso, sin Mer-cado Común, nos estrellamos". Palabras literales que los resúmenes publicados en la prensa no han reproducido. Insistió sobre que "no es posible llevar por un lado un Plan de desarrollo y por otro un proyecto de integración europea", y que "es España quien ha pedido unirse a la Comunidad, no es ésta quien pide unirse a España". Cla-ro, el secreto del asunto, lo sabe Ullastres, pero tampoco lo quie-re decir : al votar la Ley del Movimiento las Cortes han dado un paso atrás en el acercamiento al Mercado Común."

Ja es sabut que a Brusel·les es disposen a llarguissimes nego-ciacions amb el govern franquista i, per ara i tant, es tracta de posar-se d'acord sobre els productes que han d'ésser objected'u -nes tarifes preferents per part del Mercat Comú i d'Espanya. I en el cas de trobar-se una solució a aquest difícil problema, aleshores es tiraria durant cinc anys, al cap dels quals tornaria a plan-tejar-se el problema de l'associació d'Espanya al Mercat Comú car no s'accediria a la segona etapa automàticament. El Mercat Comú , doncs, tal com el somnia Ullastres no s'albira ni per aci cinc anys . Estem ben lluny de comptes.

ENCARA SOBRE EL TURISME

"Le Monde" posa un títol interrogatiu a uns comentaris arran del turisme a Espanya : " Désprés del "boom" d'aquests anys, l' "e-dat d'or" espanyola persistirà?" L'any 1966 visitaren el país 14 mi-lions d'estrangers contra 11 milions el 1965, o sigui un augment del 30 per cent. De 1951, quan foren obertes les fronteres, ençà el turis-me ha progressat per onades progressives, sobretot els 1955, 1957 , 1960 per assolir el 1961 la cadència d'un milió de turistes nous ca-da any. En 1964 l'augment fou considerable : 10 milions 500 mil, o si-gui 2 milions i mig més que l'any precedent. L'any 1966 fou un al-tre any rècord. Però ja es preveia que la "nova edat d'or" espanyo-la acabaria aviat, atès la incessant alça dels preus i la insuficièn-cia dels mitjans d'allotjament. Ara bé, Madrid considera com un turista tot aquell que passa la frontera per a una estada de més de vint-i-quatre hores, mentre l'INSE francès es basa sobre una estada de més de quatre dies. Així quan a França es xifra el turisme espa-nyol (de francesos) a 3 milions 650.000, a Madrid parlen de 7 mi-lions 746 mil els que , procedents de França, han passat la frontera!"

UN LLIBRE SOBRE LA FALANGE. (O.P.E.) "Espoir" es refereix en la seva edició del 2 de juliol al ben conegut autor de "El mito de la cruzada de Franco" Herbert R. Southworth que, en col.laboració amb Burnett Bolloten, acaba de publicar un llibre titulat "Antifalange" i que porta per subtítol el d'"Estudio crítico de Falange en la guerra de España..." "Antifalange" mostra els homes, les forces, les influències, les discrepàncies, les interioritats, no solament de la Falange, sinó de tot el conglomerat de forces polítiques i econòmiques que s'uniren a Franco." La publicació parisenca remarca que Southworth "és dels pocs estrangers que ha comprès la tragèdia espanyola i que s'ha esforçat en no avançar cap judici sense informar-se prèviament."

.....

ON ES LA MARE DE DEU DE NURIA? El nostre corresponçal a Barcelona ens feia suara avinent que sobre el succeït en sabem més coses a l'estranger que no pas els lectors de la premsa "liberalizada". Però posteriorment els autors de l'alliberament de la imatge han cregut oportú publicar clandestinament una referència per a informació de tothom. S'hi especifica que "Sacerdots i militants de diversos moviments d'Acció Catòlica hem decidit de retirar del seu Santuari i servir en lloc secret, la imatge de la Mare de Déu de Nùria ... per cridar l'atenció del món catòlic sobre les condicions a què es troba reduïda l'Església entre nosaltres, amb uns Bisbes imposats per l'Estat i, gairebé tots ells, instruments dócils a les seves mans de la destrucció de Catalunya com a poble, de la nostra llengua, de la nostra cultura, de la nostra llibertat humana, de la nostra terra". I afegeixen que la imatge "restarà fidelment guardada pel seu poble fins i tant que no es vegin proves suficientment clares de la llibertat i de la independència de l'Església." I enumera les condicions: lliure nomenament per l'Església de Bisbes catalans; retorn de l'Abat Escarré entre el seu poble i la dimissió del Dr. González, "Bisbe recusat pels fidels de Barcelona com a no català i com a imposat, contra l'esperit del Concili, per la intervenció del poder civil". Recordem que les "autoritats" del règim havien projectat una cerimònia per tal de coronar la "princesa dels Pirineus", la qual cosa fou feta a una imatge postissa, fabricada a corre-cuita.

.....

PER UNA NORMALITZACIO DELS NOMS GEOGRAFICS. Els representants de cent vint-i-vuit Estats membres de l'O.N.U. s'han reunit a Ginebra per tal de simplificar i de generalitzar els noms que designen en els diversos països les viles, els rius, les muntanyes o altres elements geogràfics amb el fi d'augmentar l'exactitud dels mapes i facilitar el desenvolupament econòmic i social de diversos països. "No cal dir que entre aquests no s'inclourà Catalunya, les viles, rius i muntanyes de la qual els disfressaran de Villanueva, Negro i Pirineos."

.....

O.P.E. reproduïx, traduïts, uns comentaris que Flora Lewis ha enviat des de Madrid al "Herald Tribune" i publicats així mateix a "Washington Post" i el "New York Times". Escriu sota el títol : "Valen les bases dels Estats Units el que s'exigeix per elles?" L'acord sobre les bases espanyoles ha d'ésser renovat el setembre del 1968, i no serà gaire fàcil fer-ho. El govern espanyol, al contrari del de Líbia, celebra posseir en el seu territori bases nordamericanes. Però ha expressat ben clarament en les converses preliminars que creu que valen més que mai per als EE.UU. i que, consegüentment, cal que sigui acceptat un preu més gros per elles. En l'acord original, el preu fou purament econòmic, consistí en un programa d'ajut general i d'ajut militar. Però ara el règim de Franco desitja quelcom més, vol el recolzament polític dels EE.UU.. A Madrid s'insisteix en què aquells han d'utilitzar llur influència per acabar amb el què resta de quarantena internacional imposada a Espanya després de la guerra civil.

"... Però com que els EE.UU. no poden ajudar Espanya per a ingressar al Mercat Comú, el preu que se li exigeix no està al seu abast. Existeixen problemes molt seriosos en tot això. L'apadrinament descarat de Franco davant la comunitat internacional es consideraria tant pel Govern com per l'oposició per un recolzament del règim existent. Però, si deixem de banda les simpaties i els sentiments, el negoci segueix semblant dolent puix que l'Esquadra pot accomplir la seva missió des de la base de Holy Loch, a Escòcia.

"... No és aquest el moment que els EE.UU. estrenyïn els llaços amb una dictadura impopular. Tal i com estan les coses, són molts els espanyols que creuen que els EE.UU. s'han embrutat les mans en col·laborar excessivament amb llurs amos. I simultàniament, el Govern de Madrid es queixa que Washington no ha tingut un gest amical equivalent al que ell entén que és el preu de les bases.

" Si fos possible, la política ideal fóra la d'abstenir-se de desempenyar cap paper en la política espanyola. Perquè no hi ha a l'escenari ningú al qual els EE.UU. pugui recolzar de tot cor. Però tampoc és possible desentendre's de l'afer. El que pot fer-se és calcular amb molt de compte les condicions d'un nou acord. Les bases no valen un acord secret en virtut del qual els EE.UU. es comprometessin a mantenir el règim en el poder fins i tot després de Franco."

Ha mort el general Herrera. Aquesta notícia no deixarà d'impressionar el gran nombre d'exiliats que coneixen les grans qualitats cíviques i científiques de l'ex Cap del Govern exiliat. "Gentilhombre" d'Alfonso XIII, arribada la República s'adreçà al destronat demanant-li què calia fer. Deslliurat de la fidelitat promesa, el General Herrera prometé servir la República, la qual cosa ha fet amb una correcció i simpatia admirables. TRIBUNA s'inclina davant la seva despulla i expressa el seu condol a l'afligida vídua.

tribuna - II

COLONIES ESCOLARS I FALANGE. - L'absorció per Madrid de les escoles del municipi barceloní, que per llur eficiència merescueren l'admiració de catalans i centres docents d'Espanya, ha donat ocasió a Joaquim Ventalló, ex-primer tinent de Cultura de l'Ajuntament republicà, de fer conèixer des de "Destino" la importància de la tasca efectuada en aquesta matèria pels municipis catalanistes de la nostra capital. En un dels seus darrers articles deia, com de passada, que l'actual Ajuntament donava una forta subvenció a Falange. "Solidaridad Nacional", de Barcelona hi replicava amb un titular a quatre columnes que deia : " Es completamente falso que en 1967 el Ayuntamiento de Barcelona haya subvencionado al Frente de Juventudes. " I Ventalló, com a resposta, ha reproduït la fotocòpia del capítol Vè Arts. 3er i 5è corresponents al pressupost per a 1967. S'hi llegeix : Subvención al Frente de Juventudes : 403. Por la preceptuada por todos los conceptos : 2.871.080 pesetas. 404. Por su colaboración en la función docente : 500.000 pesetas. Subvención a la Sección Femenina. 405. Por su colaboración en la función docente : 800.000 pesetas. " Doncs, la Falange es veu atribuïda la friolera de 4.171.080 pessetes. Ara bé, ¿com és que la Falange nega haver percebut cap diner? ¿On va i qui cobra els 4 milions i escaig pressupostats? Ventalló diu que no li escau de fer el detectiu. Parlant de les colònies escolars, Ventalló reproduïx una Ordre del Ministre de la Governació, Serrano Suñer, de data 11 de maig del 1940, en la que es disposava que les colònies escolars d'estiu subvencionades per les corporacions públiques (Ajuntaments i Diputacions) passaven sota el domini de les "Delegaciones Nacionales y Provinciales de las Organizaciones Juveniles de F.E.T. y de las J.O.N.S.", en el ben entès que són les al·ludides corporacions les que continuaren pagant.

.....

EL REFERENDUM DE GIBRALTAR. - Ja és conegut el resultat de la consulta celebrada suarà a Gibraltar sobre la sort de la seva jurisdicció nacional. Una aplastadora majoria es decidí per continuar en el domini anglès. Molts comentaris estrangers han fet remarcar que aquesta qüestió no té altre objectiu que desviar l'atenció dels espanyols dels problemes d'ordre interior que coneix l'Estat franquista. "Evening Standard" de Londres diu que preguntat un líder del Partit Nacionalista Basc sobre la qüestió respongué : "Nos importa un bledo lo de Gibraltar", la qual cosa contrasta amb la importància que alguns nacionalistes catalans li han donat, amb evident oblid de la conducta escaient. Jiménez de Parga, escriu a "Destino" un comentari sobre els referèndums haguts i per haver. "Los periódicos españoles han recogido opiniones rotundas : "Eso de referèndum se me antoja una engañifa... Es un procedimiento anómalo, un subterfugio para ganar tiempo y para pegársela al mundo". I observa : "Del lado de cierta prensa española, el giro táctico no sorprende menos. Se ha pasado de defender el referèndum, como gran institución democrática, a vituperarlo."

CATALUNYA I EL FRANQUISME.- Del "Evening Standard" de Londres copiem : " Catalunya, que també gaudia de certa autonomia, ha sofert sota el jou una dissort semblant a la dels bascos. La República catalana rebé de les Corts de Madrid la garantia del seu futur. Però el que Catalunya guanyà amb la República espanyola, Franco ho destruï immediatament amb l'ajut de Hitler i Mussolini. 23 diaris, 412 revistes i altres 1.000 publicacions de diferents classes que es publicaven en català, foren prohibits. Els catalans no poden batejar els seus fills amb noms catalans, i el català no s'ensenya a l'escola ni s'utilitza de cap manera en l'ensenyament. Resulta trist el comprovar avui que es parla en català més als Pireneus Orientals, a Andorra i Sardenya (que fou colonitzada pels catalans ja centenars d'anys) que en la pròpia Catalunya."

.....

UN CESSI POC EXPLICAT.- Així titula un comentari M. Jiménez de Parga des de les pàgines de "Destino". El cessat no és altre que el vice-president del Govern, el capità general M. A. F. de Grandes. El conegut comentarista es fa ressó de les cartes rebudes dels seus lectors estranyats per l'anomalia que resulta de la incompatibilitat abans de que es constitueixi el "Consejo del Reino", que és l'excusa donada. Un altre es demana per què després de passar a la situació de reserva pugui continuar ostentant la "jefatura" de l'Alt Estat Major i en canvi no se li dispensi també la norma legal o reglamentària, que és un obstacle per a ocupar la vice-presidència del Govern. I un altre lector aporta arguments jurídics detallats i exposa la tesi de que existeixen altres incompatibilitats que no s'han aplicat d'una manera tallant. I Jiménez de Parga acaba pel seu compte : "¿Por qué cesó, en realidad, el vice-presidente del Gobierno? He aquí la pregunta de la semana". No va més lluny. Però quan escriu el mot "realidad", l'articulista ja deixa entreveure que la clau del misteri no es troba en el terreny de la juridicitat, sinó en el de la política, en la batalla que es lliuren els grups de pressió per tal d'heretar les despulles del règim. De totes maneres, els lectors de "Destino" no donen pas proves de perspicàcia puix que ja s'haurien pogut donar compte que sota el règim totalitari de Franco les coses són sempre misterioses i mai en relació als interessos del país. Se n'han vistes tantes a cals falangistes, opusdeistes i família que, veritablement, el que més sorprèn són els que encara es declaren sorpresos.

.....

PREGUEM ALS NOSTRES AMICS que encara no ho hagin fet que satisfacin la quantitat de 20 frs. per tal de cobrir llur subscripció anual. Els mandats han d'ésser adreçats a l'Administrador :

Joseph FALGUERA
C.C.P. Paris 17.370-01
5, Rue Marcel-Sembat - 78 HOUILLES

- - - - -
Le Directeur : Josep SANS

tribuna -- 13